

ಜಗತ್ತನ್ನು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಲಕ ಕೆಪಚ್ಚಿಯನ್ನು ಅಣು ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರದ ಒಬ್ಬ ಮಹತ್ವದ ವಿಜ್ಞಾನಿಯನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸಿದವು.

ಆಂಟಿಯೋಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಪದವಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದ ಕೆಪಚ್ಚಿ, M.I.T ಯ ಅಲೆಕ್ಸ್ ರಿಚ್‌ನ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸುದೀರ್ಘ ಕಾಲ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅಲೆಕ್ಸ್ ಒಬ್ಬ ಕ್ಷ-ಕಿರಣ ತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದು, ಹರಳುಗಳ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣತರಾಗಿದ್ದರೂ ಅಣುಜೀವಶಾಸ್ತ್ರದ ಬಗೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿನ ವಿಚಾರ ಸಂಕರಣಗಳು ಹಾಗೂ ಅವರೊಡನೆಯ ಚರ್ಚೆಗಳು ಕೆಪಚ್ಚಿಯವರ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟವು.

ಆಂಟಿಯೋಕ್‌ನ ನಂತರ ಕೆಪಚ್ಚಿ ಆರಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಅಣುಜೀವ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಮೆಕ್ಯಾ ಎಂದೆನಿಸಿದ್ದ ಹಾರ್ವರ್ಡ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಜೇಮ್ಸ್ ಡಿ. ವ್ಯಾಟ್ಸನ್ ಎಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿಜ್ಞಾನಿಯ ಭೇಟಿಯಾಯಿತು. “ನನ್ನ ಸ್ನಾತಕ ಪದವಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಸುವುದು?” ಎಂದು ಕೆಪಚ್ಚಿ ಕೇಳಿದಾಗ, “ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ, ಇಲ್ಲಿಯೇ” ಎಂದು ವ್ಯಾಟ್ಸನ್ ಗುಡುಗಿದರು. ಈ ವಿಜ್ಞಾನಿಯು ಕೆಪಚ್ಚಿಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದರು. ಅವರ ಸಂಶೋಧನಾ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಅವರನ್ನು ಒಬ್ಬ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದರು. ಆಂಟಿಯೋಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ಅಣುಜೀವಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಕೆಪಚ್ಚಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಸಮರ್ಥ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯ ನಿಪುಣರನ್ನಾಗಿಸಿದವು. ಇದನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದ ವ್ಯಾಟ್ಸನ್‌ರವರು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿನ ಬಹಳಷ್ಟು ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸದ್ಯದ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಿಂದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಬಗೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡಿದರು; ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಅಲ್ಲಿನ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೆಲ್ಲರಿಗೂ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಮೂಡಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವ್ಯಾಟ್ಸನ್ ಅವರಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾಡಿತು. “ಸಣ್ಣ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಹುಡುಕಬೇಡಿ, ಅದರಿಂದ ಸಣ್ಣ ಉತ್ತರ ಮಾತ್ರ ದೊರಕು ತ್ತದೆ” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು ವ್ಯಾಟ್ಸನ್. ಕೆಪಚ್ಚಿ ಹಾರ್ವರ್ಡ್ ಅನ್ನು ಬಿಡುವ ಬಗೆಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ವ್ಯಾಟ್ಸನ್ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು: “ನೀನು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಹೋಗು. ಆದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿರು.”

ಕೆಪಚ್ಚಿ ಯೂಟಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ಮುಂದಿನ ಸಂಶೋಧನೆ ಗಾಗಿ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿನ ಜಿಮ್‌ನ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅವರು, “ಹಾರ್ವರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಮನಗಂಡರು. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಜಿಮ್‌ನ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಆಹ್ಲಾದಕರವಾಗಿದ್ದಿತು. ಒಬ್ಬ ಸ್ನಾತಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ಸವಲತ್ತುಗಳೂ ಅಲ್ಲಿದ್ದವು. ಹಾಗಾಗಿ ಕೆಪಚ್ಚಿ, ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದಿಂದ ದೂರ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ವಾರಕ್ಕೆ ೯೦ ಗಂಟೆಗಳ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಜಿಮ್‌ನ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯವು ನುರಿತ, ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತುಕುತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಗಹನವಾಗಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇಲ್ಲಿನ ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ತಳಿವಿಜ್ಞಾನ, ಅಣುಜೀವಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಜೀವರಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ವಿವಿಧ ಸಂಶೋಧಕರು ಮಿಳಿತವಾಗಿದ್ದರು. ತಳಿಸಂಕೇತವನ್ನು (Genetic Code) ಬಿಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಪ್ರೋಟೀನ್‌ಗಳ ತಯಾರಿಕೆ - ಈ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಸಂಶೋಧಕರು ಗಮನಹರಿಸಿದ್ದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಕಿಣ್ವಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ, ಅವುಗಳ ವಿಶೇಷ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ, ನಕಲು ಮಾಡುವ (Transcription) ಕೆಲಸವೂ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತ ಕೆಪಚ್ಚಿ, ಇಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣ ಹಾಗೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ತರಬೇತಿ ದೊರಕಿದ್ದ ರಿಂದ ತಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಸ್ವರೂಪವೇ ಬದಲಾಯಿತು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ಮನ್ನಣೆ ದೊರಕುತ್ತಿತ್ತು. ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಿಗಿಂತ ಜಿಮ್ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಂಶೋಧಕ ರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಸ್ಥಳ ಕೆಪಚ್ಚಿಯವರ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ತಾಣವಾಗಿದ್ದಿತು. ಅದನ್ನು ಕೆಪಚ್ಚಿ ಬಿಡುವಾಗ, ಜಿಮ್ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದರು: “ಒಬ್ಬ ಸ್ನಾತಕನಾಗಿ ಕೆಪಚ್ಚಿ ಮಾಡಿರುವ ಸಾಧನೆ, ಎಷ್ಟೋ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ತಮ್ಮ ಜೀವನಪರ್ಯಂತ ಮಾಡಿದ ಸಾಧನೆಗಿಂತ ದೊಡ್ಡದು.”

ಅನಂತರ ಯೂಟಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಕೆಪಚ್ಚಿ ಸೇರಿದರು. ಕಾರ್ಲ್ ಜಿ. ಮಾರ್ಕ್ ಇದರ ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದು ಅವರು ಒಬ್ಬ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅಭಿರುಚಿ ಹಾಗೂ ದೂರ ದರ್ಶಿತ್ವಗಳು ಮನೆಮಾಡಿದ್ದವು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ಒಂದೆಡೆ ಕಲೆಹಾಕಿ, ಅವರೆಲ್ಲಾ ಅತ್ಯಂತ ಸಂಶೋಷದಿಂದ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾರ್ಕ್ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಸಂಶೋಧನೆ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಮಟ್ಟದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಈ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಕೆಪಚ್ಚಿಯವರೂ ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದು, ತಮ್ಮ ವಿಭಾಗದ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ರೂಪ ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಸಹಭಾಗಿರಾದರು. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಆಡಳಿತವರ್ಗ ಕೂಡ ಇವರೊಡನೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಿಂದಿದ್ದು, ಇವರ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಿತು.

ಈ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯವನ್ನು ಕೆಪಚ್ಚಿಯವರು ತಮಗೆ ಅದು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಆಧಾರಸ್ತಂಭ ಇದ್ದಂತೆ ಇತ್ತು ಹಾಗೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ತಮ್ಮ ವಿಜ್ಞಾನದ ಬದುಕನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಹೀಗೆಯೇ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದ ಕೆಪಚ್ಚಿ ಅವರಿಗೆ ನೊಬೆಲ್ ಪಾರಿತೋಷಕ ಲಭಿಸಿದ್ದು ಈಗ ಹಳೆಯ ವಿಷಯ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಒಬ್ಬ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಿಜ್ಞಾನಿ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೂ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ.

ಹಿಡುವುದು ಹೇಗೆ?

ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳು

ಓದುವುದು, ಚಿಂತಿಸುವುದು, ಓದಿದ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಅಥವಾ ಚರ್ಚಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಬರವಣಿಗೆ - ಇವು ಕಲಿಕೆಯ ನಾಲ್ಕು ಅಮೂಲ್ಯ ಅಂಶಗಳು. ಇವುಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಬದುಕು ಆನಂದಮಯವಾಗುತ್ತದೆ; ಅರ್ಥವತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಚಿಂತಿಸದೆ ಮತ್ತು ಚರ್ಚಿಸದೆ ಕೇವಲ ಓದುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಕಡಮೆ. ಅಂತಹ ಅಧ್ಯಯನ ಕೆಳಮಟ್ಟದ್ದು. ಅಧ್ಯಯನವು ನಮ್ಮನ್ನು ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ಓದಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವ ಸಂವಹನ ಕಲೆಯನ್ನೂ ನಾವು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮಾತನಾಡುವುದೆಂದರೆ, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುವುದು ಎಂತಲೇ ಅರ್ಥ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಮ್ಮದೇ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಬರೆಯುವ ಕಲೆಯನ್ನು ನಾವು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಬರವಣಿಗೆಯು ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಯನವು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಮೇಲಿನ ನಾಲ್ಕು ಅಂಶಗಳಿಗೂ ನಾವು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು.

೧. ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯದ ಜೊತೆಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಂದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ: ನೀವು ಓದುವ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಾದಷ್ಟೂ, ನೀವು ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಕಟವಾಗಿ ಓದಬಲ್ಲೀರಿ, ಚಿಂತಿಸಬಲ್ಲೀರಿ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಬಲ್ಲೀರಿ ಮತ್ತು ಬರೆಯಬಲ್ಲೀರಿ. ಇದು ನಿಮ್ಮ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಸಂತೋಷಮಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಓದುವಾಗ, ಆ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಆಸಕ್ತಿ, ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಗೌರವಗಳು ಇರಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ವಿಜ್ಞಾನದ ಅಗಾಧ ಜ್ಞಾನಭಂಡಾರವನ್ನು ಒಡೆದು ನೋಡುವ ಕಾತರತೆ, ಸಾಹಸ ಮನೋಭಾವ ಕೂಡ ಇರಬೇಕು. ವಿಜ್ಞಾನದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಕಾರಣಕರ್ತರಾದ ಮಹಾನ್ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಪೂಜ್ಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ವಿಜ್ಞಾನದ ಕಲಿಕೆ ಕಷ್ಟದಾಯಕವಾಗದೆ, ಆತ್ಮಂತ ಕುತೂಹಲದಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ; ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ.

೨. ಒಮ್ಮೆಗೆ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಏಕಾಗ್ರಗೊಳಿಸಿ: ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಂದೇ ಸಲಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಅದರ ಶಕ್ತಿಯು ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದು. ಆಗ ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಓದಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬದಲು, ಒಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಸ್ವಲ್ಪವೇ ವಿಷಯಭಾಗವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಿ. ಇದರಿಂದ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಂಚಲತೆ ಕಡಮೆಯಾಗುವುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎರಡು ಗಂಟೆ, ಸಂಜೆ ಎರಡು ಗಂಟೆ ಓದುವುದೆಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಂಜೆ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಅದರಲ್ಲೂ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಪಾಠಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಆರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅದರ ಮೇಲೆಯೇ ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸಿ.

೩. ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಸಂದೇಹವಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಅಥವಾ ಸಹಪಾಠಿಗಳೊಡನೆ ಚರ್ಚಿಸಿ: ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವವರೊಡನೆ ಪಠ್ಯವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡಾಗ, ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅನೇಕ ಸಂದೇಹಗಳು ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಅಂಥವರು ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಜೊತೆಗೆ ನೀವೇ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸುವುದರಿಂದ ಅಧ್ಯಯನದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ಸಿಕ್ಕುಗಳು ಸಡಿಲವಾಗಿ, ವಿಷಯ ಸುಲಭವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಮನಸ್ಸು ನಿರಾಳವಾಗುತ್ತದೆ.

೪. ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಿ: ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಓದುವುದಕ್ಕೇ ಬೇಜಾರಾಗುತ್ತದೆ, ಬೋರ್ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಹಜವೇ. ಆಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು, ಮನಸ್ಸನ್ನು ರಂಜಿಸುವ ಕತೆಯನ್ನು ಓದಿ; ಸಂಗೀತವನ್ನು ಕೇಳಿ; ತಿರುಗಾಡಿ; ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯವರ ಜೊತೆ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯಿರಿ. ಯಾವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಉಲ್ಲಾಸಗೊಳ್ಳುವುದೋ, ಆಗ ಮತ್ತೆ ಓದಲು ಆರಂಭ ಮಾಡಿ. ಒತ್ತಡದ ಮನಸ್ಸು ಏಕಾಗ್ರಗೊಳ್ಳದು. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ವ-ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ. ಯಾರದೋ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಮಣಿದು ಓದುವುದು ಕಪಟತನ. ಸ್ವಂತ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ, ಸಂತೋಷದಿಂದ ಓದುವುದು ಮಾತ್ರವೇ ಹೆಚ್ಚು ಫಲಕಾರಿಯಾದುದು.

೫. ನೀವು ಓದುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪದದ ಮೇಲೆಯೂ ಗಮನ ಇರಲಿ: ವಿಜ್ಞಾನ, ಮೆಡಿಕಲ್ ಮತ್ತು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಅವು ತರ್ಕಬದ್ಧವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಾದ್ದರಿಂದ, ವಿಷಯದ ಒಟ್ಟಾರೆ ಅರಿವಿಗೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಬರುವ ತಾಂತ್ರಿಕ ಪದಗಳ ಪರಿಜ್ಞಾನ ಅತ್ಯವಶ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಥ ಯಾವುದೇ ಪದವು ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣುತಪ್ಪದಂತೆ ನೀವು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನೋಡಿ.

೬. ಹಗಲುಗನಸು ಕಾಣಬೇಡಿ: ಯುವಕರಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ, ಇಲ್ಲದ ಕಲ್ಪನಾಲಹರಿಯಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುವ ಕೆಟ್ಟ ಅಭ್ಯಾಸ ಇರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಈಗ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ಗಮನವಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಭ್ರಮೆಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವುದು ಸಲ್ಲದು. ಇದರಿಂದ ಕಾಲ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದು. ಒಂದು ಗುರಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ, ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕಠಿಣವಾಗಿ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡಿ. ಇದೇ ನಮ್ಮ ಬಾಳನ್ನು ಸಾರ್ಥಕವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಧಾನ.

೭. ಸವಾಲುಗಳಿಗೆ ಹೆದರಿ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಬೇಡಿ : ಪಲಾಯನವಾದಿ ಮೂಲತಃ ಒಬ್ಬ ಹೇಡಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಸವಾಲನ್ನು ಯಾವತ್ತೂ ನೀವು ಎದುರಿಸಲೇಬೇಕು. ಹೀಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಕರ್ತವ್ಯದ ಸವಾಲನ್ನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಎದುರಿಸಿ. ಇಲ್ಲಸಲ್ಲದ ಸಬೂಬುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ, ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಎದುರಿಸಿ.

(ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು: ಅಧ್ಯಯನ ವಿಧಾನ)

ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ಭೂತೇಶಾನಂದಜಿ ಮಹಾರಾಜ್

ಅವರ ಸವಿನೆನಪುಗಳು

ಸ್ವಾಮಿ ಭೂತೇಶಾನಂದರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದ ಕೆಲವು ಅಪರೂಪದ ಗುಣಗಳು

ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಜ್ಞಾನಾತ್ಮಚೈತನ್ಯ

(ಹಿಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ)

ಸ್ವಾಮಿ ಚೇತನಾನಂದಜಿ ಅವರು ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ: “೧೯೭೭ ರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಭೂತೇಶಾನಂದಜಿ ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ನೇಪಾಳದ ಕಟ್ಟಿಂಡುವಿಗೆ ಹೋಗುವ ಸದವಕಾಶ ನನಗೆ ಒದಗಿಬಂದಿತ್ತು. ಕಟ್ಟಿಂಡು ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ದಕ್ಷಿಣಾ ಕಾಲಿಕಾ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದರ್ಶನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು, ಅಲ್ಲಿನ ಭಕ್ತರೊಬ್ಬರು ಕಾರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ವಾಪಸು ಬರುವಾಗ, ಕಾರು ಕೆಟ್ಟುಹೋಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ರಾತ್ರಿ ಸುಮಾರು ಎಂಟು ಅಥವಾ ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆಯ ಸಮಯ. ಸುತ್ತಲೂ ಅಂಧಕಾರ ಕವಿದಿತ್ತು. ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತದ ಕಡೆಯಿಂದ ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದ ತಣ್ಣನೆಯ ಗಾಳಿ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಿತ್ತು. ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾರ ಸುಳಿವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಗರವನ್ನು ಹೇಗೆ ತಲುಪುವುದು ಎಂದು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತರಾಗಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಸ್ವಾಮಿ ಭೂತೇಶಾನಂದಜಿ ಅವರು ಮಾತ್ರ ಶಾಂತವಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದರು; ಅವರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ವಿಚಲಿತ ಕಾಣಬರಲಿಲ್ಲ; ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞರಂತೆ ನನಗೆ ಕಂಡುಬಂದರು **ಶೀತೋಷ್ಣಸುಖದುಃಖೇಷು ಸಮಃ ಸಂಗವಿವರ್ಚಿತಃ** - ಶೀತ-ಉಷ್ಣ, ಸುಖ-ದುಃಖಗಳಲ್ಲಿ ಸಮನಾಗಿ ಇರುವಂಥವನು, ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದವನು (ಭಗವದ್ಗೀತೆ, ೧೨: ೧೮). ಎಷ್ಟೋ ಸಮಯದ ನಂತರ ಒಂದು ಲಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಂಡುವಿಗೆ ವಾಪಸು ಬಂದೆವು. ಈ ದೃಶ್ಯ ಇಂದಿಗೂ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಹಾಗಿದೆ.”

ಸ್ವಾಮಿ ಭೂತೇಶಾನಂದರ ಜೀವನರೀತಿ ನಮಗೆ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತರುತ್ತದೆ: **ಯದೃಚ್ಛಾಭಾಷ ಸಂತುಷ್ಟೋ ದ್ವಂದ್ವಾತೀತೋ ವಿಮತ್ತಃ** - (ಯೋಗಿಯು) ತಾನಾಗಿ ಬಂದುದರಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇರುತ್ತಾನೆ. ದ್ವಂದ್ವಾತೀತನೂ, ಮಾತ್ರಾರ್ಥವಿಲ್ಲದವನೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ (ಭಗವದ್ಗೀತೆ, ೪:೨೨).

ಡಾ. ಸೈಬಾಲ್ ಗುಪ್ತ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸರ್ಜನ್. ಅವರು ಸ್ವಾಮೀಜಿಯರ ಚಿಕಿತ್ಸಾ ತಂಡದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ನೆನಪುಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ:

“ಸ್ವಾಮಿ ಭೂತೇಶಾನಂದಜಿ ಅವರು, ಯಾವುದೇ ವಿಷಯ ವನ್ನಾಗಲಿ, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ, ದೃಢನಿರ್ಧಾರ ವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದು ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರವಾದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಉದ್ವಿಗ್ನತನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಏನನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾದರೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಸಂಶಯ ವಿರದಂತೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಕೊನೆಯ ದಿನದವರೆಗೂ, ಸುತ್ತಿಬಳಸಿ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ನಾವೆಂದೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ನಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ, “ವಾಕ್‌ಸಂಯಮ ಎಂದರೆ ಇದೇ” ಎಂದು.

“ಸ್ವಾಮಿ ಭೂತೇಶಾನಂದಜಿ ಅವರು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನು ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಶರೀರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಗೆ ಹೀಗೆ: ‘ಇದು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಯಂತ್ರ. ಇದನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಿ.’ ನಾವು (ವೈದ್ಯರು) ಹಾಕಿದ ಯಾವುದೇ ಕಷ್ಟವಾದ ನಿಯಮವನ್ನಾಗಲಿ ಅದನ್ನು ಅವರು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಆಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಎತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ದಿನಕ್ಕೆ ೮೦೦ ಮಿಲಿಲೀಟರ್‌ಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ನೀರನ್ನು

ಸೇವಿಸಬಾರದೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ರಾಜಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಒಂದು ಲೀಟರ್ ನೀರು ಕುಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆ ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ಅದನ್ನೂ ಅನುಸರಿಸಿದರು. ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ಸರಿಯೆ, ಕೊಡದಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೆ ಎಂದೂ ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಸೆ ಅಥವಾ ಅಸೂಯೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.”

ಸ್ವಾಮಿ ಭೂತೇಶಾನಂದಜಿ ಅವರು ಸ್ವಾಮಿ ರಂಗನಾಥಾನಂದಜಿ ಅವರೊಡನೆ ಆತ್ಮೀಯ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದು

ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರಿಗೆ ಇದ್ದ ರೋಗಗಳು ಒಂದೇ ಎರಡೇ? ಹೃದಯಾಘಾತವಾದ ನಂತರ, ಹೃದಯದ ಬಡಿತವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಆವಶ್ಯಕವಾದ 'ಪೇಸ್ ಮೇಕರ್' ಅನ್ನು ಅವರ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದರು. ಅನಂತರ ಬೈಪಾಸ್ ಸರ್ಜರಿ ಆಯಿತು. ಪ್ರಾಸ್ಟೇಟ್ ಅಪರೇಷನ್ ಕೂಡ ಜರುಗಿತು. ತದನಂತರ ಒಳ ರಕ್ತಸ್ರಾವವಾಗಿ, ಅದಕ್ಕೂ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನಡೆಯಿತು. ಅದೇನೇ ಇರಲಿ, ಎಂಥ ಕಷ್ಟವಿದ್ದರೂ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು ತಮ್ಮ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಸ್ವಭಾವಸಹಜವಾದ ಹಾಸ್ಯಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಕಡಮೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ ಜೀವನವು ನಮಗೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಶಿಷ್ಯರಾಗಿದ್ದ ಸ್ವಾಮಿ ತುರಿಯಾನಂದಜಿ ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು, "ಓ ಮನಸ್ಸೇ, ನೀನು ಅನಂತವಾಗಿರು. ಈ ಶರೀರ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರಲಿ."

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಶಿಷ್ಯರಾದ ಸ್ವಾಮಿ ಶಾರದಾನಂದಜಿ ಅವರು ಸ್ವಾಮಿ ಭೂತೇಶಾನಂದಜಿಯವರ ದೀಕ್ಷಾಗುರುಗಳು. ಅವರು ಭೂತೇಶಾನಂದಜಿ ಅವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರಂತೆ: "ನೀನು ಸಂಘಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು. ನಿನ್ನದನ್ನುವ ತನು, ಮನ - ಬೇರೆ ಏನು ಇದ್ದರೂ ಅವೆಲ್ಲ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು." ಈ ಮಾತನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ಭೂತೇಶಾನಂದಜಿಯವರು ಅಕ್ಷರಶಃ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ೧೯೯೧ರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಬೈಪಾಸ್ ಸರ್ಜರಿಯ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಎಂದು ವೈದ್ಯರು ಒಮ್ಮತಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅಂಥ ಕಠಿಣವಾದ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ (ಅವರಿಗೆ ಆಗ ೯೦ ವರ್ಷ) ಹೇಗೆ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಏನೇ ಆಗಲಿ, ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ ಎಂದು ವೈದ್ಯರು ಅವರನ್ನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ, ಅವರು ಹೀಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದರು: "ನಿಮ್ಮಂಥ ಹೆಸರು ವಾಸಿಯಾದ ವೈದ್ಯರು ಮತ್ತು ಸರ್ಜನ್‌ಗಳು ಬೈಪಾಸ್ ಸರ್ಜರಿ ಆಗಬೇಕೆಂದಾಗ, ಅದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಏಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯ. ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಶರೀರವನ್ನು ನಾನು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಹಾಸಂಘಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಅದು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಸ್ವತ್ತಲ್ಲ. ಸಂಘದ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಅವರ ನಿರ್ಧಾರದಂತೆ ನೀವು ಮುಂದಿನ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡಿ."

ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಕಿರಿಯ ರನ್ನೂ ಗೌರವಿಸುವ ಅವರ ಉದಾರ ಮನೋಭಾವವನ್ನು. ಸ್ವಾಮಿ ಭೂತೇಶಾನಂದಜಿಯವರು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಹಾಸಂಘದ ಪರಮಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಇತರ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಿರಿಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಉದಾರ ಮನೋಭಾವ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನಕ್ಕೆ ಇರುತ್ತದೆ? ಇನ್ನು ಕಿರಿಯರ ಮಾತುಗಳಂತೆ ನಡೆಯುವುದಂತೂ ಇನ್ನೂ ದೂರದ ಮಾತು.

ಓದುಗರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಏಳುವುದು ಸಹಜ. "ಆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಾವೇ ಸ್ವಂತ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತಲ್ಲವೇ?" ಆದರೆ ಅವರ ಜೀವನದ

ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ನಮಗೆ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿಗಳು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತವೆ.

ಬೈಪಾಸ್ ಸರ್ಜರಿ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಖಚಿತವಾಯಿತು. ಸ್ವಾಮಿ ಭೂತೇಶಾನಂದಜಿಯವರನ್ನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ, ಮುಂಬೈನ ಬ್ರೇಚ್‌ಕಾಂಡಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ೨ ಗಂಟೆಯಾಯಿತು. ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಸೇವಕರು ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ಅವರನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಡಾ. ಫಾರೂಕ್ ಉದ್‌ವಾಡಿಯಾ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಂಗಡಿಗರೊಡನೆ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾದರು. ವೈದ್ಯರು ಅವರಿಗೆ ಇರುವ ತೊಂದರೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ, ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು ಮೌನವಾಗಿ ಕುಳಿತರು. ಇದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇಚಾರಾದ ವೈದ್ಯರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹೋದರು. ಮರುದಿನ ಅದೇ ತಂಡವು ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರನ್ನು ಕಾಣಲು ಬಂದಿತು. ಆಗ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು ಅವರನ್ನು ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಆ ವೈದ್ಯರಿಗೆಲ್ಲ ಶುಭಕೋರಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು: "ನಿನ್ನ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ನಾನು ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರಣವಿದೆ. ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಕೊಲ್ಕತ್ತಾದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಯಾವ ವೈದ್ಯರೂ ಆಗ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಉಂಟಾಗಬಹುದು ಎಂಬ ಮುಂಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡುತ್ತೇನೆ." ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ, ಹಿಂದಿನ ದಿನ ವೈದ್ಯರು ಕೇಳಿದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೂ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾದ ಮುಂಬೈನ ವೈದ್ಯರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಹೀಗಿತ್ತು: "ಅದೆಷ್ಟು ಅದ್ಭುತವಾದ ಜ್ಞಾಪಕಶಕ್ತಿ! ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಭಗವಂತನೇ ದಯಪಾಲಿಸಿರುವ ಸ್ಮರಣ ಶಕ್ತಿ ಎನ್ನಬೇಕು. ಇಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅತಿ ಅಪರೂಪ. ಇವರ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನಡೆಸಬೇಕು... ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇಂಥ ಜ್ಞಾಪಕಶಕ್ತಿ ಅತಿ ವಿರಳ."

ಇನ್ನೊಂದು ಘಟನೆಯನ್ನು ನೋಡೋಣ. ೧೯೯೮ ರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ವೈದ್ಯರು ಸ್ವಾಮಿ ಭೂತೇಶಾನಂದಜಿಯವರನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದು ಹೀಗೆ: "ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು ಹಾಸ್ಯಪ್ರಿಯರು. ನನಗೆ ಅಚ್ಚರಿ ತಂದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ (ಅವರಿಗೆ ಆಗ ೯೭ ವರ್ಷ) ಅವರಿಗೆ ಇರುವ ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧಿಕ ಲವಲವಿಕೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಜಾಗೃತ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರು ನಿಜಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಅಪರೂಪ."

ಸ್ವಾಮಿ ಭೂತೇಶಾನಂದಜಿಯವರು ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಸಮಯ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಹಾಸಂಘದ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳ ಸಭೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಅವರು ಬೇಲೂರು ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರ ವೈದ್ಯಕೀಯ ತಪಾಸಣೆಗಾಗಿ, ವೈದ್ಯರ ತಂಡವೊಂದು ರಾತ್ರಿಯ ವೇಳೆ, ಬೇಲೂರು ಮಠಕ್ಕೆ ಬರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಿತ್ತು. ವೈದ್ಯರು ಬಂದಾಗ, ಸ್ವಾಮೀಜಿ ರಾತ್ರಿಯ ಪ್ರಸಾದ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಠದ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಆಗಿದ್ದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹಿರಿಯ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಾದ ಸ್ವಾಮಿ ಅಭಯಾನಂದಜಿ